

458.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROBÓT PUBLICZNYCH I MINISTRA SKARBU

z dnia 10 czerwca 1931 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Spraw Wewnętrznych, Przemysłu i Handlu, Sprawiedliwości oraz Poczty i Telegrafów, zmieniające rozporządzenie z dnia 17 marca 1931 r. w sprawie wykonania ustawy o Państwowym Funduszu Drogowym.

Na podstawie art. 14 ust. 2, 18 ust. 3, 19 ust. 2 i 23 ustawy z dnia 3 lutego 1931 r. o Państwowym Funduszu Drogowym (Dz. U. R. P. Nr. 16, poz. 81) zarządza się co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu z dnia 17 marca 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 25, poz. 150) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) W ustępie 4 § 17 po słowach: „na 50 km”, po słowach: „na 30 km”, po słowach: „na 25 km” i po słowach: „na 20 km” wszędzie dodaje się słowo „dziennie”.
- 2) W § 28 ustępie 1 w podanym tam wzorze liczbę 0,5 zmienia się na 0,4, a w ustępie 2 tegoż paragrafu liczbę 0,5 zastępuje się liczbą 0,4, zaś dotychczasową liczbę 0,4 — liczbą 0,3.
- 3) § 36 otrzymuje brzmienie: „Opłata roczna wynosi:
 - 1) od reklam podających adresy stacji benzynowych, warsztatów naprawy pojazdów mechanicznych, składów części zamiennych pojazdów mechanicznych, tudzież od reklam towarzystw turystycznych zależnie od zajmowanych przez te reklamy powierzchni od każdego jednego m²

przy powierzchni do 2 m ²	po 10 zł;
ponad 2 m ²	po 15 zł;
 - 2) od innych reklam po 25 zł.

Reklamy o powierzchni mniejszej od 1 m² podlegają opłacie jak reklamy o powierzchni całego 1 m².

Powyżej 1 m² przy obliczaniu powierzchni nie uwzględnia się ułamka mniejszego niż 0,5 m², a ułamek 0,5 m² i wyższy liczy się za 1 m².

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1931 roku.

Minister Robót Publicznych: *Norwid Neugebauer*

Minister Skarbu: *Jan Piłsudski*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Sławoj Składkowski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Zarzycki*

Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*

Minister Poczty i Telegrafów: *Boerner*

459.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 26 maja 1931 r.

o podwyższeniu poręki państwowej za wkłady oszczędnościowe złożone w Banku Gospodarstwa Krajowego.

Na podstawie art. 1 i punktu 1 art. 2 ustawy z dnia 1 lipca 1925 r. o udzielaniu poręki państwowej (Dz. U. R. P. Nr. 68, poz. 481) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. w sprawie zmiany ustawy z dnia 1 lipca 1925 r. o udzielaniu poręki państwowej (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 358) zarządza się co następuje:

§ 1. Poręka państwowa za dopełnienie zobowiązań Banku Gospodarstwa Krajowego z tytułu przyjmowania wkładów oszczędnościowych, ustanowiona na mocy art. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 września 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 97, poz. 565) w wysokości 20.000.000 złotych w złocie, wynoszących po przeliczeniu na mocy art. 14 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 5 listopada 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 97, poz. 855) 34.400.000 złotych w złocie, podwyższa się do 50.000.000 złotych w złocie.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Skarbu: *Ignacy Matuszewski*

460.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU W POROZUMIENIU Z MINISTREM SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 20 czerwca 1931 r.

w sprawie opłat za paszporty na wyjazd zagranicę.

Na podstawie art. 1 i 4 ustawy z dnia 17 lipca 1924 r. w sprawie opłat za paszporty na wyjazd zagranicę (Dz. U. R. P. Nr. 69, poz. 672), art. 13 ustawy z dnia 31 lipca 1919 r. o tymczasowej organizacji władz i urzędów skarbowych (Dz. U. R. P. Nr. 65, poz. 391) oraz zgodnie z § 2 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 24 października 1928 r. o przekazaniu wojewodom i Komisarzowi Rządu m. st. Warszawy niektórych decyzji Ministra Spraw Wewnętrznych (Dz. U. R. P. Nr. 95, poz. 841) zarządza się co następuje:

§ 1. 1) Opłaty za paszporty na wyjazd zagranicę z terminem ważności do jednego roku wynoszą:

- a) za paszport, uprawniający do jednorazowego wyjazdu zagranicę, względnie za każde zezwolenie na ponowny wyjazd zł 200,—
- b) za paszport, uprawniający do wielokrotnych wyjazdów zagranicę „ 350,—
- c) za paszport ulgowy, uprawniający do jednorazowego wyjazdu zagranicę w celach, przewidzianych w art. 2 ustawy z dnia 17 lipca 1924 r., względnie za każde ulgowe zezwolenie na ponowny wyjazd „ 25,—
- d) za paszport ulgowy, uprawniający do wielokrotnych wyjazdów zagranicę w celach, o których mowa pod c) „ 200,—
- e) za paszport ulgowy, uprawniający do jednorazowego wyjazdu zagranicę w celach, przewidzianych w art. 3 ustawy z dnia 17 lipca 1924 r., względnie za każde ulgowe zezwolenie na ponowny wyjazd „ 20,—
- f) za paszport ulgowy, uprawniający do wielokrotnych wyjazdów zagranicę w celach, o których mowa pod e), lub wydawany na zasadzie § 8 „ 150,—
- g) za paszport w celach żeglarskich (§ 3) „ 3,—

2) Paszporty, wystawiane emigrantom (w rozumieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 października 1927 r. o emigracji — Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 799) przez powiatowe władze administracji ogólnej na mocy zaświadczeń, wydawanych przez Urząd Emigracyjny, ekspozytury tegoż urzędu lub państwowe urzędy pośrednictwa pracy i opieki nad wychodźcami (komunalne urzędy pośrednictwa pracy w województwie śląskim) są bezpłatne.

§ 2. Opłaty ulgowe, przewidziane w § 1 ust. 1 punkt c) i d), będą stosowane przez powiatowe władze administracji ogólnej po stwierdzeniu potrzeby wyjazdu w celach handlowych lub przemysłowych.

§ 3. 1) Opłaty ulgowe, przewidziane w § 1 ust. 1 punkt g), będą pobierane przez powiatowe władze administracji ogólnej tylko od:

- a) żeglarzy, o ile pływają na statkach zapisanych w przystaniach, znajdujących się na obszarze Państwa Polskiego i ich rodzin, mieszkających stale na tych statkach oraz niezbędnej załogi,
- b) pilotów, zatrudnionych na statkach obcokrajowych, o ile posiadają legitymację na prawo wykonywania tego zawodu, wystawioną przez polskie urzędy wodne (zarządy dróg wodnych i inspekcje dróg wodnych), na podstawie zaświadczeń, wystawianych przez właściwe urzędy wodne (zarządy dróg wodnych i inspekcje dróg wodnych), stwierdzających prawo do ulgi.

2) Wydawane za powyższą opłatą paszporty upoważniać będą ich posiadaczy do wielokrotnego przekraczania granicy drogą wodną i dwukrotnego na innej drodze.

3) Przepisy niniejszego paragrafu nie naruszają postanowień, uregulowanych umowami międzynarodowymi.

§ 4. 1) Opłaty ulgowe, przewidziane w § 1 ust. 1 punkt e), będą stosowane przez powiatowe władze administracji ogólnej względem osób, udających się zagranicę w celach:

- a) kształcenia się w szkołach średnich ogólnokształcących, zawodowych i wyższych, na podstawie dowodów, stwierdzających przyjęcie do danego zakładu lub studjowania w danym zakładzie, względnie dowodu, uzależniającego przyjęcie od osobistego zgłoszenia się,
- b) prowadzenia badań naukowych na podstawie zaświadczeń władz i instytucji państwowych, organizacji naukowych lub naukowo-zawodowych,
- c) leczenia się, o ile dana osoba przedstawia zaświadczenie, stwierdzające konieczność przeprowadzenia kuracji zagranicą, wystawione: przez lekarza powiatowego lub też, o ile chodzi o osoby wojskowe w czynnej służbie, komisyjnie przez szpital wojskowy, a potwierdzone przez szefa sanitarnego okręgu, a powiatowa władza administracji ogólnej w porozumieniu z właściwym urzędem skarbowym stwierdzi jej niezamożność,
- d) towarzyszenia niezamożnej osobie chorej, o ile konieczność opieki w podróży jest stwierdzona przez lekarza powiatowego względnie dla osób wojskowych w czynnej służbie, jak wyżej pod c),
- e) uczestniczenia w zebraniach międzynarodowych, zawodach sportowych, zjazdach naukowych i t. p. na podstawie zaświadczeń Ministerstwa Skarbu,
- f) społecznych, o ile osoby te delegowane są przez instytucje państwowe lub samorządowe.

2) Osoby wyjeżdżające zagranicę w celach, wymienionych w ust. 1 punkt a) b) i f), mogą być zupełnie zwolnione od opłat paszportowych według uznania wojewody (Komisarza Rządu) w porozumieniu z prezesem izby skarbowej, osoby zaś wyjeżdżające zagranicę w celach, wymienionych w punkcie e), mogą być zwolnione od opłat paszportowych na podstawie decyzji Ministerstwa Skarbu.

§ 5. 1) W razie bezwzględnej konieczności wyjazdu niezamożnych osób w sprawach rodzinnych, majątkowych, lub innych bardzo ważnych osobistych, może im być po stwierdzeniu niezamożności (w porozumieniu z właściwym urzędem skarbowym), przyznana przez powiatowe władze administracji ogólnej ulga w opłacie, przewidziana w § 1 ust. 1 punkt e), a nawet w wyjątkowych warunkach mogą być zupełnie zwolnione od opłaty.

2) Jeżeli wyjazd jest nagłym, powiatowa władza administracji ogólnej może przyznać warunkowo ulgę, wymienioną w ust. 1 z tem, że w razie późniejszego stwierdzenia, iż osoba wyjeżdżająca nie jest niezamożną, winna ona będzie w terminie 3-tygodniowym po powrocie z zagranicy uiścić opłatę do wysokości wymienionej w § 1 ust. 1 punkt a).

§ 6. Osobom, udającym się zagranicę służbowo, na skutek polecenia przełożonej władzy państwowej, powiatowe władze administracji ogólnej wystawiają w trybie przyspieszonym bezpłatnie paszporty, uprawniające do jednorazowych względnie wielokrotnych wyjazdów zagranicę.

§ 7. 1) Cudzoziemcy, którzy wyjeżdżają z Rzeczypospolitej na podstawie dokumentów, wystawianych przez polskie władze państwowe, a uprawniających tylko do wyjazdu, wolni są od opłat, przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu.

2) We wszystkich innych wypadkach stosują się do cudzoziemców, wyjeżdżających zagranicę na podstawie dokumentów, wystawionych przez polskie władze państwowe, przepisy o opłatach, przewidziane w niniejszym rozporządzeniu.

§ 8. W wypadkach, zasługujących na wyjątkowe uwzględnienie, powiatowe władze administracji ogólnej będą mogły, chociażby strona nie mogła zadośćuczynić wszystkim wymogom przez niniejsze rozporządzenie przewidzianym, pobrać na podstawie decyzji wojewody (Komisarza Rządu) w porozumieniu z prezesem odnośnej izby skarbowej za paszporty, uprawniające do jednorazowego lub wielokrotnego wyjazdu zagranicę, opłatę ulgową w wysokości zł 20 względnie zł 150, a nawet zupełnie zwolnić od opłaty za paszport.

§ 9. Wojewoda (Komisarz Rządu) może zwrócić opłatę za niewykorzystany w terminie ważności paszport zagraniczny, o ile strona udowodni, iż ważne powody stały na przeszkodzie wyjazdowi, względnie różnicę między opłatą normalną a ulgową, o ile ulga zostanie później przez władze przyznana.

§ 10. Niewykorzystany w terminie ważności paszport może być bez dodatkowej opłaty przedłużony przez powiatową władzę administracji ogólnej, o ile posiadacz jego udowodni, iż ważne powody stały na przeszkodzie wyjazdowi.

§ 11. Poza opłatami, przewidzianymi niniejszym rozporządzeniem, opłatami na koszt blankietów paszportowych oraz opłatami stempłowymi od podań i załączników, nie wolno pobierać żadnych innych opłat na jakikolwiek cel przy wydawaniu paszportów.

§ 12. Uiszczoną w myśl niniejszego rozporządzenia opłatę należy uwidocznic na paszporcie.

§ 13. Przy przedłużaniu paszportów należy pobierać takie same opłaty, jak przy wystawianiu nowego paszportu.

§ 14. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych z dnia 29 stycznia 1930 r. w sprawie opłat za paszporty na wyjazd zagranicę (Dz. U. R. P. Nr. 7, poz. 57).

Minister Skarbu: *Jan Piłsudski*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Sławoj Składkowski*